

Abstrakt

Bakalářská práce se věnuje divadelní hře Federika Garcíi Lorky, *Publikum* (El público). Autor toto dílo spolu s několika dalšími dramaty označoval jako nemožné divadlo, protože se podle něj příliš vymykalo konvenčním divadelním představením, než aby mohlo být uvedeno na jeviště. Práce se snaží zachytit především ty aspekty *Publika*, které souvisí s jeho „nemožností“ a zároveň tak poukázat na specifčnost a originalitu díla.

Pro hru je podstatné téma lásky a téma divadla. Na rozdíl od jiných Lorkových her se zde ovšem jedná o lásku homosexuální, která jakožto společensky nepřijatelná vyvolává u většiny protagonistů vnitřní konflikt. Rovněž problematika divadla je předmětem konfliktu; snaha renovovat dramatickou scénu zde naráží na strach z nepříznivé reakce publika. Děj dramatu se tedy odehrává jednak v rovině osobní a jednak v rovině společenské, přičemž obě roviny se stýkají a proplétají v ústředních motivech hry jako je divadlo v písku a divadlo pod širým nebem nebo maska. Práce se snaží tyto motivy interpretovat a odhalit tak významovou bohatost díla.

Pozornost je věnována rovněž tomu, jak je v díle zobrazeno publikum a jak Lorca využívá princip divadelního představení uvnitř svého vlastního dramatu. Tato otázka souvisí s autorovým pojetím divadla a vztahu mezi divadlem a skutečností.

Vzhledem k tomu, že *Publikum* bývá považováno za surrealistické drama, se práce pokouší postihnout zda a jakým způsobem se surrealismus promítá do Lorkova díla. Práce se dále zabývá tím, jak autor do svého textu zapojuje dvě Shakespearovy hry, *Romea a Julii* a *Sen noci svatojánské*.